

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਿ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਮਾਹਿ ਪਠਾਇਆ।
ਚਰਨ ਧੋਇ ਰਹਰਾਸਿ ਕਰਿ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤ ਸਿਖਾਂ ਪੀਲਾਇਆ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕਲਿਜੁਗ ਅੰਦਰਿ ਇਕ ਦਿਖਾਇਆ।
ਚਾਰੇ ਪੈਰ ਧਰਮ ਦੇ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਇਕ ਵਰਨੁ ਕਰਾਇਆ।

ਰਾਣਾ ਰੰਕ ਬਰਾਬਰੀ ਪੈਰੀ ਪਵਣਾ ਜਗਿ ਵਰਤਾਇਆ।
ਉਲਟਾ ਖੇਲੁ ਪਿਰੰਮ ਦਾ ਪੈਰਾ ਉਪਰਿ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ।

ਕਲਿਜੁਗ ਬਾਬੇ ਤਾਰਿਆ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਿਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸੁਣਾਇਆ।
ਕਲਿ ਤਾਰਣ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ॥੨੩॥

Sunnee Pukaar Dhaataar Prabh Gur Naanak Jag Maaeh Pattaaiaa |
Charan Dhoi Raharaas Kar Charannaamirat Sikhaa(N) Peelaiaia |

Paarabraham Pooran Braham Kalijug A(N)Dhar Ik Dhikhaaiaa |
Charay Pair Dharam Dhay Char Varan Ik Varan Karaiaia |

Raannaa Ra(N)K Baraabaree Pairee Pavannaa Jag Varataiaia |
Aulattaa Khayl Pira(N)M Dhaa Pira Aupar Sees Nivaaiaa |

Kaljug Baabay Taariaa Satnaam PaR[Y]H Ma(N)Tr Sunnaaiaa |
Kal Taarann Gur Naanak Aaiaa ||23||

The benefactor Lord listened to the cries (of humanity) and sent Guru Nanak to this world.

He washed His feet, eulogised God and got his Disciples drink the ambrosia of his feet.

He preached in this dark age (kaliyug) that, saragun (Brahm) and nirgun (Parbrahm) are the same and identical. Dharma was now established on its four feet and all the four castes (through fraternal feeling) were converted into one caste (of humanity).

Equating the poor with the prince, he spread the etiquette of humbly touching the feet.

Inverse is the game of the beloved; he got the egotist high heads bowed to feet.

Baba Nanak rescued this dark age (kaliyug) and recited 'satinam' mantr for one and all.
Guru Nanak came to redeem the kaliyug.